

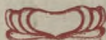
BIBLIOTECA DIMINERTA

WALTER HASENCLEVER

342

ANTIGONA

Traducere de **ION SÂN-GIORGIU**

40681 C

No. **79**

PREȚUL 6 LEI

850-2

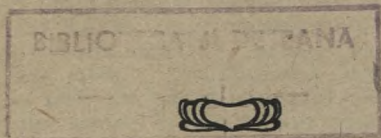
516541M

BIBLIOTECA „DIMINEAȚA“

WALTER HASENCLEVER

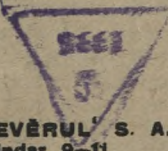
ANTIGONA

Traducere de ION SÂN-GIORGIU

40681 C

516.541

**DITURA „ADEVÉRUL“ S. A.
Strada Sărindar, 9-11**

BIBLIOTECA DIMINUTIVA

WALTER HASBROUCKEN

ANTIGONA

TRAGEDIA DI GIULIO ROSSI

1887

LIBRERIA CLASSICA
L. S. OLSKI
Via S. Andrea, 10
Milano

342

WALTER HASENCLEVER

Dintre poeții germani acela care la un moment dat a simbolizat în opera sa revolta generației tinere germane împotriva generației tehnice și a războiului este Walter Hasenclever, poet care cultivă cu aceiași consecvență paradoxul în viața și în literatură. Autobiografia sa pentru antologia „Amurgul Omenirii” e caracteristică.

„Născut la 8 Iulie (1890) la Aachen unde și astăzi mai am o proastă reputație. În primăvara anului 1908 mi-am trecut bacalaureatul, am plecat în Anglia și am studiat la Oxford. Acolo am scris prima mea piesă. Costul tiparului l'am câștigat la poker. În 1909 am fost la Lausana, apoi m'am dus la Leipzig, unde am făcut cunoștința editorului acestei antologii (Kurt Pinthus). Introdus de dânsul în domeniile iubirii și ale științei, am întrecut repede pe maestru. Am călătorit cu el în Italia și am frecventat medicii. În 1913 a apărut „Tânărul”; în 1914 am terminat la Heyst „Fiul”

Drama „Fiul” a însemnat o consacrare a poetului, care din acea clipă a fost socotit ca reprezentantul cel mai de seamă al generației sale. Conflictul între lumea nouă dornică de libertate și dușmană a convenționalului și a prejudecăților și

intre lumea veche care se inchide cu încăpățănare în formulele unei civilizații de suprafață, este fondul acestei drame, cu vers inflăcărat și liric, amintind uneori pe tânărul Schiller. Antaganismul între tată și fiu, care a slujit totdeauna poezilor din epoce revoluționare spre a simboliza lupta între lumea veche și cea nouă, capătă la Hasenclever proporțiile unei dușmăanii care duce până la crimă. Hasenclever scrisese drama tinereții dornice de libertate în pragul războiului. Acesta îl ajută să descopere în dosul fantoșelor și a păpușelor convenționale marele suflet al omenirii sângerând. Poezia sa devine acum protest violent împotriva realității unde chemase la bunătate și dreptate, satiră, șarjă și grotescă a Germaniei care era învinsă nu numai în hotarele și mândria ei, dar și în formele ei convenționale. Din această abitudine a isvorit întreaga sa operă poetică din timpul războiului și de după războiu, poezia sa politică și revoluționară, precum și dramele sale dintre care unele ca „Oamenii“ și „Ciurma“ se reduc la un simplu scenariu de cinematograf. Stăpânit un timp numai de efecte scenice exterioare, reducând drama la un joc de umbre și de lumini, Hasenclever revine în ultima sa lucrare, dramatică „Crimă“ la o arhitectură normală a dramei și la un conflict psihologic bine susținut.

Dintre toate operele sale dramatice cea mai interesantă și cea mai valoroasă din punct de vedere poetic este „Antigona“, în care poetul e simbolizat în figurile tragediei antice, pe cei ce au nertat marele războiu, dând în Creon o caricatură a lui Wilhelm II-lea, iar în atmosfera de desnădejde și de desgust a luptătorilor ceva din haosul marelui războiu.

Ceeace formează însă valoarea acestei opere este frumusețea lucrării ei literare și varietatea cu a-

devenit simfonică a versului, pe care traducătorul s'a silit să le redea în traducerea sa.

I. S. G.

P. S. — În 1916 Hasenclever a luat parte la campania contra României, rămânând mai multă vreme la o comandatură în Olttenia.

ANTIGONA

PERSOANELE

Popor din Teba
Creon, regele Tebei
Eurydice, soția sa
Hemon, fiul său
Antigona
Ismena
Tiresias
Paznici
Conducător
Crainic

LOCUL ACȚIUNII:

Orașul Teba și palatul regesc

ANDERSON

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

Parfenie Niculesc
anul III dept, Cluj

ACTUL I

Scena e întunecată

Fanfare. Palat și arenă se luminează. Popor năvălește în arenă. Poarta palatului se deschide. Intră crainicul.

SCENA I.

CRAINIC. POPOR.

CRAINIC

Războiul s'a sfârșit. Dușmanii sunt infrânți.
Orașu-i liber.

Iar Eteocle, regele căzu

În luptă cu-al său frate Polynike;

Muriră amândoi de sabie.

Și Eteocle-i mort... Și-i Creon rege...

Regele poruncește:

Cadavrele să se înmormânteze;

Jertfe și bucurii,

Ca să slăvească izbăvirea țării.

Să i se dea lui Eteocle un mormânt,

Să i se dea mormânt regesc

Demn de cenuşa sa: erou izbânditor.
 Iar Polynike, trădătorul, rea sãmânță
 A umbrei lui Oedip, ce s'a pornit
 Cu-alaiul celor șapte în spre Teba
 Să ia asupra lui puterea toată —
 El zace mort pe câmpul de bătaie
 Și-i pradă pentru câni și pentru paseri.
 Spre cer duhnește putredul său stârv,
 O pildă de rușine pentru oameni —
 Regele poruncește:
 Acela care va călca porunca
 Grozavă
 Și va cinsti cumva acest cadavru
 Va fi bătut cu pietre pân' la moarte
 Și îi va zace trupul lângă celalt.
 Așa ne răzbumăm noi de dușmani.

(Trompete. Iese).

UN CETĂȚEAN

Au căzut mulți în războiu.

AL DOILEA CETĂȚEAN

Rele timpuri.

AL TREILEA CETĂȚEAN

De ce să nu-l înmormântăm pe Polynike?

MULTE VOCI

El e vinovat de războiu, A voit să ucidă
 [pe rege.

E un câine și câinii să-l mănânce.

UN RĂZBOINIC

Era ostaş ca noi, ostaş viteaz.

AL DOILEA RĂZBOINIC

El era duşmanul.

O FEMEIE

Poate are femeie şi copii.

MULTE FEMEI

Şi noi avem copii.

Dar cine ne ajută?

INTAIUL CETĂŢEAN

Avem un rege bun.

AL DOILEA CETĂŢEAN

Un rege curajos. El stă pe tron.

(râsete)

INTAIUL RĂZBOINIC

(ameninţător)

Creon e rege!

INTAIUL CETĂŢEAN

Ginerele lui Oedip.

AL DOILEA CETĂŢEAN

(înăbuşit)

Blestemul lui Oedip.

INTAIUL RĂZBOINIC

Ascultaţi-l pe rege.

AL DOILEA RĂZBOINIC

El ne dăruiește vin!

VOCI

Vin! Când se 'ntorc ostașii... Vin mult.

AL TREILEA RĂZBOINIC

Intâiu lăsați-ne să 'ngropăm morții.

O FEMEIE

Dar văduvele și orfanji?

A DOUA FEMEIE

Bărbații noștri sunt morți. Ni-e foame.
Dați-ne de mâncat!

INTAIUL CETĂȚEAN

Noi nu mai vrem războiu!

MULTE VOCI

Vrem pace!

UN TANAR

(stă pe trepte)

Ascultați-mă! Suntem tineri.
Din noi se nasc bărbați.
Vom pleca la drum. Războiul e frumos.

INTAIUL RĂZBOINIC

Mucosule!

AL DOILEA TANAR

Voi să nu simțiți când ne va sfâșia lupta.
Să nu flămânziți.

MULTE STRIGĂTE

Teba! Teba.

(flaute în dosul scenei)

AL TREILEA TANĂR

Lumea e mare!

Vom învinge mulți dușmani.

Prieteni, înainte! — Nemurire!

MULTE FEMEI

Cum mai țipă! *(se îndeasă la ei)*

INTAIUL RĂZBOINIC

(unei fete)

Vino 'ncoace, bucurie mică! *(o ia în brațe)*

FATA

Posomorâți cetățeni!

AL DOILEA RĂZBOINIC

In noaptea asta curge vin,

Zugrumător de griji.

In noaptea asta. Noaptea asta!

INTAIUL RĂZBOINIC

Mai arzător de cât lupta.

AL DOILEA RĂZBOINIC

Toți trebuie să fie beți.

INTAIUL TANĂR

Avem izbânda și avem viața,

La porțile Tebei vre-o șapte armate!

Chemați-le 'ncoace popoarele toate —

Suntem înarmați până 'n dinți! Cine-atacă?

CAȚIVA (*făcând sgomot*)

Suntem înarmați până 'n dinți! Cine-atacă?

MULȚI

Patria e scăpată.

TOȚI

Trăiască regele.

INTAIUL CETĂȚEAN

Duceți-vă acasă! Că ziua-i sfârșită.

AL DOILEA RĂZBOINIC

Acolo s'apropie două femei. (*toți se 'ntorc*)

INTAIUL RĂZBOINIC

Tăcere!.. Prințesele: Antigona și Ismena.

Surorile morților.

Cinstiți durerea lor. Noi să mergem.

(*toți iese*)

SCENA II.

(*Antigona și Ismena vin prin dreapta. Palatul e 'ntunecat. Arena e luminată*).

ANTIGONA

O vino sus pe treptele, pe care

Noi în copilărie ne jucam

Cu mingea 'n fața casei lui Oedip.

Ismena, aici

Căzu tatăl nostru —

Orbit: ucigaș de tată, pângăritor de mamă.

A doua oară inima-mi pătrunde aici;

Se bucură de mine acum nelegiuirea.

(se așează pe trepte)

Frații sunt morți... Ei îl numesc războiu.
Cât timp trăi-voi oare pe morminte?

ISMENA

Nu vei muri. Aprinde-ți iar nădejdea,
Că uite pacea se întoarce iară.

Vreau să te mângâi azi. Plângi surioară!

ANTIGONA

(își împlântă mâinile în pământ)

Îmi împlânt mâinile 'n pământ,

El nu-i atât de tare ca inima celor puternici...

Afară zace trupul fratelui,

Ucis întocmai ca un animal.

Unde e scris aceasta, soră,

Că nu e voie să se 'ngroape morții?

E doar un om și doar îmi este frate.

Eu nu cunosc dușmani pe care

Îi poți nelegiui

Și nici o ură care pângărește moartea.

ISMENA

Dumnezeu îl va răzbuna.

ANTIGONA

O, nu vorbi de Dumnezeu!

Atunci când Creon a'ndrăznit

Să calce peste trupul mortului.

Acu dat-a oare Dumnezeu poruncă

Să se ucidă oamenii 'ntre ei?

Trimis-a el incendii și cutremure
Să 'nchidă botul batjocoritorului?
Dumnezeu tăcu...

ISMENA

Atunci să fugim.

ANTIGONA

Noi soră, să fugim?
Asupra lui Oedip căzuse noaptea.
Nu asta-i fuse vina, că ucise
Un fiu necunoscut pe tatăl său.
O, nu — ci că un om
Ucide 'n ură omul ce-i e dușman.
Pe când de mult în vremea cenușie
L'am dus eu pe bătrân de mână
Afară din palat spre sărăcie —
Recunoscui blestem ceresc deasupra noastră!
O de-ar fi oamenii toți orbi,
S'ar pierde loviturile 'n văzduh.
Au trebuit, fiindcă-s fără ajutor,
Să se iubească.
Aici e încă sânge lipicios
Aici să ispășim.

ISMENA

Nu suntem oare noi sărace?

ANTIGONA

Nu suntem noi surori?
Ajută-mă să 'ngrop pe Polynike.

ISMENA

Antigona —

De-asupra lui plutește moartea.

ANTIGONA

Ce, șovăiești?

Nu 'nseamnă fratele mai mult ca moartea?

ISMENA

Ia seama! Calci porunca regelui!

ANTIGONA

Să mai măresc eu nedreptatea sa?

ISMENA

Mai bine uit-o.

ANTIGONA

Uitat-a oare Creon?

E oare numai ura veșnică?

Schimbată-i oare dragostea 'ntre oameni,

Când fuge 'n fața morții? Ce vorbim noi!

Vreau să-l îngrop — nu numai să-l jelesc.

ISMENA

Urăști pe Creon, fiică-a lui Oecip!

ANTIGONA

Cât vrei să trăi, trăi-va și dreptatea.

ISMENA

Supune-te!.. Că ești femeie.

ANTIGONA

In ziua de apoi mă va 'ntâlni

Și îi va cere umbrei mele socoteală.

ISMENA

Apleacă-ți fruntea ta cea mândră!
 Vechi nedreptăți nu cad prin cele noi;
 Prea răscolești durerea veșnică mereu.
 O, spune, nu surâde oare
 Orișice ochiu în calea veselului soare?
 Fii om cu toți oamenii!
*(muzică îndepărtată, care vine gradat până la
 marginea scenei)*

ANTIGONA

Taci!
 Te bucură și joacă
 Și pune-te la adăpost.

ISMENA

Antigona!

ANTIGONA

Arată-ți numai pieptul gol
 Din care a fugit credința în ai tăi.
 Ești femeie — aruncă-te bărbaților.

ISMENA

Mult mai presus decât un om e lumea,
 Chiar dacă acela *unul*
 Mi-ar fi de o mie de ori frate.

ANTIGONA

Du-te 'n lume! —
 El nu ți-a fost vreodată frate.

ISMENA

Ce singure suntem!

ANTIGONA

Du-te! Și te leapădă de mine.

(iese prin dreapta)

ISMENA

(e smulsă de acolo de către poporul care intră repede)

SCENA III

(Făclii. Muzică. În mijloc poposesc războinici tineri. Dansatoarele joacă o pantomimă. Se apropie, se dau înapoi, presară ramuri, se lasă pipăite și cad în brațele lor. Numai una frumoasă rămâne cu o cunună. Se apleacă și încununează cu ea pe cel mai frumos tânăr.)

DANSATOAREA

Pe dealuri și munți ard focuri albastre

Mărire, izbândă și fapte: departe —

Iubiți-ne și risipiți-ne. Toate-s ale voastre:

Roade dulci ale timpului viu fără moarte.

O VOCE *(întrerupând)*

Dar morții? *(toți se întorc nemulțumiți)*

A DOUA VOCE

Tăcere acolo!

UN TANĂR

Cine turbură serbarea?

UN CETĂȚEAN

Nemulțumiți.

TANĂRUL CU CUNUNA

Cai se afundă în mlaștini,
 Cu beregate
 Tăiate
 Și trunchiuri zdrobite;
 Am călărit
 Inăbușit
 Printre armate gonite...
 Pe cer țipetul roș... Pe jos
 Sângele moale, cleios.
 Am călărit...
 Ca pe capre cu sabia strâns-am
 Oamenii toți la un loc.
 Cine nu voia, cine nu putea
 Rămânea — pe loc.

(face semnul străpungerii. — Aprobări)

U! Cum fugiau ca și câini, ca și iepuri!
 Pe bătrâni i-am spânzurat,
 Pe tineri prin ierburi i-am stropit.
 Viața nimănui n'am dăruit!
 Corbii
 Să aibă morții și orbii...

O VOCE

Corbii?

UN TANĂR *(amenințător)*

Ce spui?

VOCEA

Prietene! A fost odată o bătălie de corbi.
 Când muriră toți corbii, veniră oamenii să-i
 mănânce.

TANĂRUL

Poznașule!

VOCEA

Oamenii își aleseră un rege, pe care îl numiră regele corbilor, în amintirea bătăliei corbilor. La fiecare zece ani pornesc la vânătoria corbilor. După ce au ucis corbii, îi pregătesc regelui un ospăț. După ce a mâncat corbii, regele trebuie să mistue zece ani; apoi începe povestea dela capăt.

UN CETĂȚEAN

Frumoasă poveste! De unde vin toți corbii aceștia?

VOCEA

Să-l întrebi pe rege; că el știe.

MULET VOCI

Să vie Creon! Regele cel nou. Vrem să vedem pe rege.

POPORUL

Creon!

(Toți se întorc spre palat. Palatul se luminează. Apare Creon. Tăcere)

CREON

Supuși!

Ochii mei plutesc peste țări depărtate,
Văd orașe 'nălțate și domni ce domnesc;
Văd palate regești, veșnică marmoră,

Apăsând zăpăcita grămadă-a poporului. —
 Cel ce bătu pe dușmani, Dumnezeu,
 M'a pus aici pe mine rege. Crainici
 Vestit-au îndârjita mea voință.
 Văd buni și răi zăcându-mi la picioare
 Și văd poporul lui Oedip de mult căzut.
 Dar unul dintre voi se ridică
 Și ca un dușman țara își vându.
 El zace rece 'n sânge ucigaș,
 Nemaî visând la tron.
 Eu încă odată — aici
 Vă poruncesc cu 'ntreaga mea asprime:
 Să nu dați groapă rămășiței sale,
 În lumi, în care locuiesc popoare,
 Pătrundă-un nume ce miroase-a stârv!
 Vai de acela, ce-o cădea 'n păcat!
 Voi toți răspundeți pentru trupul său.

CONDUCĂTOR

Mărire ție, rege, că răzbuni!
 Stau păznicii toți lângă mort
 Și nimeni nu s'apropie de el.

"CREON

Poporul meu!
 E câștigat războiul... Plângeți morții,
 Vă înarmați toți pentru fapte noi!
 Suntem înconjurați de dușmani.
 Numai cel tare cuceri-va lumea.
 Puterea toată-o iau în mâna mea,
 Pătruns de duhul regilor străbuni.
 Zic: cinste la prieteni și la dușmani moarte,

Iar ziua asta veselă să fie
 Și ziua mântuirii mele.
 De-i unul printre voi ce mi-o râvnește,
 Să iasă-aici și să mi-o ceară mie.

*(O ceată de săraci în haine cenușii i se aruncă
 la picioare înaintea treptelor. Unul dintre ei
 vorbește*

SĂRACUL

Stăpâne! Țarinele nu-s semănate.
 Fiii noștri au căzut în războiu.

AL DOILEA SĂRAC

Inchețăm. Casa ni-e zălogită. Fie-ți milă,
 Stăpâne!

AL TREILA SĂRAC

Copiii sânt infometați. Femeile mor de fri-
 guri. Scutește-ne de tribut.

TOȚI SĂRACII

Scutește-ne de tribut!

CREON

Imi trebuesc și banii și feciorii voștri.
 Căci Teba trebuie să fie tare!

STRIGĂTE

Trăiască Teba!

SĂRACII

Suntem săraci, vrem pace.

CREON

Să li se dea pâine.

O FEMEIE

Dă-ne înapoi bărbați noștri.

O VOCE (*pătrunzătoare*)

Jos bogații!

CREON

He! Cine strigă? vino să te văd!

Vin' mai aproape — amice! Ce spuneați?

(*un băetan subțirătec înainteață încet*)

BĂETANUL

Ni-e foame. Trebuie să muncim. Să muncim pentru cei bogați. Ei nu ni dau nimic.

MULTE VOCI

Are dreptate... Ascultați-l!

CONDUCĂTORUL

Liniște!

CREON (*ironic*)

Mi-e drag tovarășul acesta vesel.

Cum pare lumea 'n căpățâna lui?

BĂETANUL

(*deodată sălbatec cu pumn amenințător*)

Nevoia! Mizeria!!

CREON (*întunecat*)

Ce țipi, Mojicule!

BAETANUL

De cinci zile n'am mâncat nimic. Nu se satură nimeni cu izbânzi.

CONDUCĂTORUL

Liniște!

CREON (*ironic*)

Loviți-l cu biciușca peste cap!

(Oamenii înarmați se reped asupra lui și-l întind la pământ. El țipă. E târît la o parte. Intunerec. Servitorii stau cu făclii pe terasă.

Păziți-vă!

Orașul are-o rânduială neștirbită.

De dreptul vechiu nu se atingă nimeni.

Eu stau aici și toți mă văd...

Puterea mi-e din ceruri dată,

Ca să vă duc cu cinste înainte.

Eu numai cerului dau socoteală

Și 'n numele celui de sus cer ascultare.

Cu cei ce-s buni eu voi fi bun.

Pe cel ce mi s'opune îl strivesc.

(mişcare surdă)

Teba e liberă... Și cel din urmă om

Să cadă pentru libertatea ei.

Veni-va ziua când veți fi eroi.

Atunci vă voi chema — trompeta va pă-
[trunde

În depărtate colțuri de orașe.

La fapte mult mai mari vă voi conduce

Și vom spori străbuna noastră faimă!...

(toți întind armele și lovesc scuturile)

Să curgă vin!

Domnia mea începe cu-o izbândă.

POPORRUL

Trăiască Creon!

SCENA IV.

(Prin intrarea din mijloc a arenei vine paznicul. Toți sar înapoi. El merge mai departe ca printr'un spăliș)

PAZNIC

O, Stăpâne...

CREON

Cine este?

PAZNIC

Un paznic de-al lui Polynike.

CREON

Vorbește!

PAZNIC

Nu îndrăznesc, Stăpâne,

CREON

Ce s'a întâmplat?

PAZNIC

Ceva îngrozitor.

CREON

Vorbește!

PAZNIC (*s'aruncă la pământ*)

Nu mă ucide!

KREON

Stai, ori cară-te!

PAZNIC (*se scoală șovăind*)

Polynike — e îngropat.

CREON

Cine a făcut aceasta? Unde-i vinovatul?

PAZNIC

Nimeni nu-l cunoaște. S'a întâmplat în întunec. Praf subțire acopere mortul; puțină apă, ca o albie de lacrimi. Nici un animal nu s'a târit la el, nici dăra unui câine; trebuie să fie un om, care s'a ridicat tainic din pământ.

CREON

Cine păzea?

PAZNIC

Trei oameni la un loc. Obosirăm. Ne-acoperea o povară neînțeleasă între pământ și cer. Când ne-am trezit, s'a iscat ceartă. Polynike este înmormântat. Nimeni nu 'ndrăzni să vie la tine. Am tras la sorți. Am căzut eu. Fii milostiv!

CREON

Unde-i vinovatul?

Sus, oșteni! Dați drumul potăii!

Incoa cu el — viu sau mort,
(oștenii se împrăstie în toate părțile)

Sunt rege eu?

Au cine oare îmi usurpă dreptul?

Să cred că cei de Sus îl apără

Pe mortul din câmpie?

PAZNIC

Alungă-mă din ochii tăi. Nu-mi cere să
 ascund o minune.

CREON

Disprețu-mi tot îl scuipe peste minune!

Vrei câine, în sfârșit, să recunoști?!

PAZNIC

Eu n'am făcut-o... Sânt nevinovat.

CREON

Afară!.. Ieși... Și linge tu cu limba

Tot praful de pe mort!

*(El iese șovăind. Semn de desaprobară în
 popor).*

UN OM BĂTRAN

Rege Creon!

CREON

Vorbește cineva neîntrebat?

BĂTRANUL

Sânt un cetățean. Am slujit mulți regi. O-
 mul acesta nu-i un ticălos.

CREON

Revolta murmură 'n popor.
O văd. Băgați de seamă.

BĂTRANUL

Sânt om bătrân. Nu face nedreptate!

CREON

Ce este rău, și ce e bine?
Înțelepciunea strânge-o pentru alții!
Să 'n vingă oare răul?

BĂTRANUL

Ce e rău și ce e bine?

CREON

Domnește dreptul. Eu îl hotărâsc!
(Intuneric)

ACTUL II

In dosul scenei se aud din toate părțile strigăte puternice. Palat și arenă se luminează. Ostașii se grămădesc în scenă cu armele ridicate. Poarta de pe terasă se deschide. Apoi Creon.

SCENA I-a
CREON. CONDUCĂTOR. POPOR.
CONDUCĂTOR

Stăpâne!

Ne-am dus la locul unde trupul mort
E 'nsuflețit de viermi.

Deodată se pornește-un vânt,

Pământul se întunecă

Și 'n zare lângă stârvul gol.

Apare o fecioară.

O prindem și...

SCENA II
ANTIGONA

Taci. Sânt aici.

CREON

Antigona!

(se privesc)

ANTIGONA

Sânt prinsă. Haide, ține judecată.

CREON *(după o pauză)*

Imi cunoșteai porunca?

ANTIGONA

In mincinoasa timpului măsură
Inseamnă un cuvânt atât de mult
Încât se mișcă morții în morminte:
O, cine judecă păcatul lor?

CREON

Cine trăește e judecător.

ANTIGONA

Dar nu al morților.

CREON

Noi știm cine ești tu.
Spune: Oedip.

VOCI *(în șoaptă)*

Oedip! Oedip!

ANTIGONA

O, spune nu de-aici l'ai alungat
Pe bietul orb' cu pumnii aspri 'n noapte?
Cum, cerul te-a iertat? Ești rege-acum?
Domnia ta oășește cu alaiu??

VOCI (*mat tare*)

Dușmană — Trădătoare!

ANTIGONA

Trăiască regele acesta,
Căci toți cei buni sânt azi în alte lumi.
Poți tu mai mult decât să calci peste mor-
minte?

Ai izbândit. Ucide-mă.

CREON

Nu încă.

Nu moare nimenea nevinovat prin mine.
Stai, Antigona și vorbește-aici
În fața 'ntregului popor.

ANTIGONA

Ce v'ași putea vorbi?
Pe tine te slăvește tot norodul.
Eu sânt prea mică.

CREON

Spune, te căiești de crima ta?

ANTIGONA

De care crimă?

CREON

De fapta ta?

ANTIGONA

Și ce-ar fi dacă m'aș căi?

CREON

Legea

Îți hotărește moartea.

ANTIGONA

Ce minte a făcut această lege?
 Cunosc o lege, dar nescrisă încă,
 De nici un crainic trâmbițată în lume,
 O lege veche ca noi amândoi:
 Ea e iubirea.

CREON,

Se recunoaște neamul lui Oedip.

ANTIGONA

Oedip era sărac și orb,
 Dar ochii lui ardeau de bunătate.
 Din ei cădeau mari picături de sânge
 Pe-un ucigaș pământ plin de minciună,
 De ură și deșertăciune.
 Iar cerșetorul care fu lăsat
 Infometat de-o lume nevăzută —
 Nu va fi rege. Creon este rege!

(Tumult. Murmure. Toți se reped la ea)

ANTIGONA

(se urcă pe trepte și întinde brațele)

Ascultați-mă!

El e 'n mormânt, iar trupul său e mort
 Și-așteaptă fiul mort. El niciodată
 Nu va fi rege. Creon este rege.

(Se dau înapoi. Ea se întoarce spre Creon)

Răstigniți-mă pe poarta voastră,
Sfâșiati-mă și aprindeți fâșiile din mine:
Mă scol din nou din spuma gurei voastre
Și iarăși mă întorc și îl îngrop.

CREON

Poți adevărului da orișice vestmânt,
Prin găurile lui rânjește falșitatea.
Îți voiu stărpi întreaga ta trufie!

ANTIGONA

Pângăritor de morți, tu ai călcat
Orișice datorie cmenească
Și drepturile sfinte-ale popoarelor.
Măsura-i plină. Nu mă tem de tine.
Ce-ar mai putea să fie groaznic?

CREON

Puterea...
De ea să se lovească crima ta.

ANTIGONA

Blestemă mai departe,
Pornește iar războiul în timpuri nouă.
Te bucură de chinurile morții,
Sălbatec ucigaș! Mai este 'n cer
Un Dumnezeu.

VOCI

Hulește. - Ascultați-o cum hulește!

CREON

Cu noi e Dumnezeu. La ce-l mai chiamă ea?

ANTIGONA

Ba Dumnezeu mai e și cu dușmanii.

STRIGĂTE (*tumultul îi înăbușă glasul*)

Ucideți-o!

ANTIGONA

Poporul, tu țipi și ochii îi deschizi.

Ce-i trebuie momeii strălucire?

Cum pentru 'n om să flămânzească-o lume?

Cum pentru 'n om să piară toți în țară?

CREON

Ea își aruncă acum năvodul.

Răbdare... Că ea e cea din urmă

Din neamul lui Oedip care vorbește.

ANTIGONA

Eu, nu mor!

Credința fapte-i mele va trăi

Mai mult ca tine, și mai mult ca voi.

CREON

A doua oară, după Polynike

Ea și-a trădat orașul.

STRIGĂTE

Doboriți-o la pământ!

CREON

Nu ți se urcă în obraz rușinea

În fața 'ntregului popor?

ANTIGONA

A ta e gloria... Domnește Creon!

În bucuria ta

Strigoii se târăște din mormânt.
Gândește-te la mine.

CREON

Muri în cinstea țării Eteocle.

ANTIGONA

Ei au căzut, căci au râvnit domnia.

CREON

Să 'ngrop la fel calăul și eroul?

ANTIGONA

Cinstește morții!
Căci vei muri și tu odată.

CREON

El era dușmanul.

ANTIGONA

Toți oamenii sânt frați.

CREON

Nu!
Nelegiuirea cere ispășire.

ANTIGONA

Să judeci răul printr'o faptă bună.

CREON

Ași fi un câine demn de un bordeiu,
De-ași îndrăzni ca rege să 'ncunun
Cu mila cuvenită — unei stricate
Această nedreptate. Nu.

Am judecat... Acolo el va zace —
 S'a făptuit o îndoită nedreptate.
 Eu mâna 'mi spal de sângele acesta.
 Popor, tu hotărești pedeapsa ei.

MULTE STRIGĂTE

Să moară.

O VOCE

E o prințesă.

POPORUL

Băteți-o cu pietre!

CREON

Acesta este glasul poporului!

SCENA III

ISMENA (*aleargă prin mulțime spre trepte*)

Soră!

(*către popor*)

Aruncați pietrele.

Ea nu e vinovată. Eu am săvârșit fapta.

CREON

Șarpe!

ISMENĂ

A mea e vina!

CREON

Răspunde:

Tu ai săvârșit fapta?

ISMENĂ

Da.

ANTIGONA

Prea târziu.

ISMENA

N'o ascultați!

CREON

Intinde-ți numai cursa
Și amândouă veți cădea în ea.

ISMENA

Acuma la strâmtoare sunt cu tine.

ANTIGONA

Nu-mi trebuiește ajutor.
Nu-i vezi pe toți în jurul meu?

ISMENA

Văd o potaie care-i gata să s'arunce.

ANTIGONA

Te 'nșeli. Sunt numai frați ce mă ascultă.

ISMENA

S'arunc și eu asupra ta cu pietre?

Antigona —

Intinde-mi mâna, căci sântem femei.

ANTIGONA

Nu-i locul tău aici.

ISMENA

Mă lasă să rămân la tine.

ANTIGONA

Du-te, scapă-ți viața.

ISMENA

Mă alungi?

ANTIGONA

Nu-mi este încă isprăvită soarta.
Tu, care ești acuma rege: poți s'o scapi.

ISMENA (*către Creon*)

Stăpâne. Fă să nu se împlinească soarta.
Tu, care ești acuma rege: poți s'ajuti.

(Creon nu se mișcă)

ISMENA

Vrei să-ți ucizi a fiului mireasă?

CREON

Mai bine-i dau o sclavă dea-le mele
Decât pe o nelegiuită.

ISMENA

Tiran!
O smulgi din ale fiului tău brațe?

CREON

In groapă-i nuntă.

ISMENA (*strigă*)

Fie-ți milă!

CREON (*către popor*)

Acuma să aflați sfârșitul ei:
Afară e-un mormânt boltit.
S'o 'nchideți în cămara morților
Cu trupul fratelui ei mort.

Acolo să-l îngroape-a doua oară.
 Să flămânzească. Să-și cerșească viața.
 Eu jur aici un jurământ ce-l țin:
 Acel ce face rău să sufere
 Și prin supunere să-și ispășească vina.

(Se întoarce. Poarta palatului se deschide și se închide în urma lui. Lumina pe terasă se stinge)

SCENA IV.

I FATĂ *(curioasă)*

Acestea-s fetele lui Oedip.

II. FEMEIE

Măinile gingașe vor umbla cu morții.

A DOUA FEMEIE

Sau vor coace pâine. Ce vă place mai mult?

I. FEMEIE

Sau vor goli vase. Vor scutura covoare. Se vor duce sub plapomă la scalvi.

INTAIA FATĂ

Asta e mai bine decât să porți perle.

A DOUA FATĂ

Asta e mai frumos decât să înmormântezi prinți.

A TREIA FATĂ

De-acuma voi să ne slujiți pe noi.

INTAIUL ȚETĂȚEAN

Ce mândre-s păpușele.

AL DOILEA CETĂȚEAN

Ele's vinovate de războiu.

AL TREILEA CETĂȚEAN

Ele țin cu dușmanul.

AL PATRULEA CETĂȚEAN

Ele au zis: nu este dușman.

(*Indignare*)

ISMENA (*strigă*)

Ne omoară.

UN RĂZBOINIC

Smulgeți-le vălurile!

AL DOILEA RĂZBOINIC

Vrem să le vedem goale.

AL TREILEA RĂZBOINIC

Să joace înainte de-a muri!

CONDUCĂTOR

Ați auzit? Să jucați goale înaintea popo-
rului. Desbrăcați-vă!

(*Ismena și Antigona stau despletite pe trepte*)

CONDUCĂTOR

Înainte, nelegiuitelor!

O VOCE

Băteți-le până la moarte.

UN RĂZBOINIC

Vrem să împărțim între noi carnea lor.
*(Doi oameni se aruncă la scări și se apropie
 de ele)*

AL DOILEA TANĂR

(se repede cu cuțitul gol între ei)

Inapoi!

Câini lași, înapoi!

Pe cel care le-atinge, îl străpung!

*(Ei se dau la o parte uluiți. Ceata de tineri
 stă înaintea femeilor și le păzește)*

TANARUL

Prințeselor. Deasupra tuturor

Stă frumusețea voastră.

Cât timp trăim,

Nimica n'o să vi se 'ntâmpie vouă.

O VOCE

Nu ni trebuiesc prințese.

A DOUA VOCE

Ele își batjocoresc patria.

A TREIA VOCE

De ce ne trădează?

MULTE VOCI

Răspundeți!

ANTIGONA

(*Pășește un pas înainte. Stă în semicercul tinerilor*)

Cetățeni!

Vai de cel ce nu se încrede în oameni,
Atunci când sunt animale și sufăr complit.
O, dacă-ați ști că sufăr doar pentru voi:
Brațele'mi care au legănat suferinți
Vi se deschid cu liniște și scăpare.
Azi nu mai ard flăcări pe dealuri și munți,
Stinsă-i izbânda. Frunțile dușmanilor
Lovesc cū voi în coșciugul morții eterne.
Are desigur fiecare din voi
Vre-o ființă iubită 'n câmpiile toamnei.
Gura ei și glasul-i din mucedă groapă
Mult mai departe adie ca glasul clipei aceste.
Toți aceia cari-au plecat din lume
Vă strigă iubire, iubire în inimi!

O VOCE

Desbracă-te! Biciuește-ți pieptul cu părul.
ANTIGONA (*iși descoperă pieptul și părul*)
Mă înfășor în doliul ființei divine.
Părul meu de cenușă îmi cade pe trup
La groapa oamenilor.

O FEMEIE

Dă-ne să mâncăm!

ANTIGONA

Femeie! Vei naște un copil.

Când oare capul lui va cădea de armă?
 Când oare va suna și ora morții dușmane?
 Și pentru care războiu îi dai tu să sugă?

(mişcare)

Fată blondă, tu-ți vei alege-un bărbat...
 El își desface brațul din jurul somnului tău,
 Trompeta răsună pe străzi.
 Arde sânge pe turnuri: luptă!

(mirare)

Voi care spuneți: dușman, războiu și onoare—
 Ascultați-vă inima azi revărsată în praful
 Caselor jefuite, templelor profanate

(emoție)

Până mă veți strivi cetățeni,
 Așa cum vă e de la rege poruncă,
 Eu nu vreau să vă 'mpiedic cumva, —
 Am cea mai mare vină în Teba.
 Voiu fi pedepsită!... Iertați-mă.

(aprobări)

Mă 'nvinuesc, eu cea mai pașnică din toate
 Că am trăit și am știut: că ne ucidem;
 Că nici o voce n'a căzut din ceruri
 Și n'a trezit în mine pe salvatoare.
 Mă 'nvinuesc că n'am zăcut în perne
 Cu dureroase răni purulente;
 Că am plutit mereu pe 'nflorite ghirlande
 Cât timp oameni slabi și săraci flămânziau.
 Mă 'nvinuesc că n'am zăcut în perne
 Și n'am făcut nici un bine. Altfel n'ar mai
 fi dușmani.

Numai iubirea nemărginitei dureri
Potolește lacrima îngenunchiatelor.

(*Ceata de săraci se 'nghesuiește la ea.*)

INTAIUL SĂRAC

Prințesă, cuvintele tale sunt pace. Copiii să-
racilor se roagă pentru tine.

AL DOILEA SĂRAC

Ești bună. Lasă-ne să-ți sărutăm picioarele.

AL TREILEA SĂRAC (*îngenunchează*)

Ni-ai venit în ajutor. Cu cea din urmă bucă-
țică de pâine a noastră vom face să crească
flori la mormântul tău.

ANTIGONA

Sculați-vă! Eu sunt la fel cu voi:

Sunt Antigona —

Un om neînsemnat ce se afundă

În umbra nesfârșită-a morții.

UN RĂSBOINIC (*aspru către ceilalți*)

Haide! Ștergeți-o!

ANTIGONA

Om care strigi în spațiul larg și rece:

O, ce-ai făcut cu mila ta? Ești mai sărac

Ca toți ceilalți fiindcă nu poți plânge.

VOCI

Să tacă.

MAI MULET VOCI

Să vorbească!

ANTIGONA

Prieteni!

Stam seara în turn. De departe venia
Cu tunet năpraznic popor de războinici,
Armure. Tropot de cai. Noapte senină.

Cortul cerului larg semănat cu unelte de
luptă.

Albe căruțe treceau spre Orion la vale.

O clipă văzui cum norii se desfăcură

Și cum pe pământ se rostogoliră comete,

Se învârtiau elemente, vârtejuri de foc

Cutremurau cea din urmă lavă-a pieirei.

Vrui să strig și să-i împiedic: încetați oa-
menilor,

Vă înșelați, toți vă înșeală!

Uniți-vă și sprijiniți gândul vostru,

Fiți frați —

Atunci îmi văzui fratele aruncând

Cu facla aprinsă în zidul cetății-

Obrazul mi-l acoperii. Coborii,

Știind că nu sunt decât o femeie

CETĂȚTENII

Are dreptate. Se învinuește singură.

FEMEILE

Cum vom rămâne când toți vor muri?

RĂSBOINICII

Destulă moarte. Faceți liniște odată.

TINERII

Vorbește mai departe, Antigona!

ANTIGONA

Dat-am pe frate pământului iarăși.
 Și-acuma serbez inviderea cu voi.
 Acuma suntem toți frați în durere,
 Acuma știu că pot fi femeile nemuritoare,
 Când din urciorul iubirii stropesc
 Căile neînțelese-ale oamenilor;
 Când izvorește — alinare
 Din lacrimile sărăciei lor;
 Când fapta inimii vii
 Dărâmă zidul dușman.

POPORUL

Trăiască Antigona!

ANTIGONA

Frați!
 Vouă vă vorbesc, văduve și orfani,
 Cari vă duceți în părăsite bordeie,
 Acolo unde suspinele celor uciși
 Pentru pletrele umede ale vetrei
 Vă înspăimântă în visul de seară.
 Vreți voi oare, ca și copiii voștri
 Cuceriți de gloria strigătului de războiu
 Să 'mpartă cu voi nenorocul?

POPORUL

Nu!

ANTIGONA

Duceți-vă-acolo și pilda urmați-mi
 Moarte și naștere 'nseamnă 'mpăcare!

STRIGĂTE

Nu trebuie să moară!

MULTE STRIGĂTE

Să trăiască!

POPORUL

Trăiască!

O VOCE

Creon!

SCENA V

*(Regele apare, puternic luminat în fața terasei
palatului)*

CREON

Ce faceți zgomot?

POPORUL

Trăiască Antigona!

CREON *(întinzând un pas)*

Aud mai multe voci ca una...

Cu bice-ași bate-o, de-ar fi numai una,

Ca să-i țâșnească sângele din limbă.

Și vouă, porcilor, ce v'a venit

Să mă chiețați cu grohăitul vostru.

POPORUL

E nevinovată.

CREON

De când?

UN BĂTRAN

A ispășit păcatul fratelui...
N'o condamnă!

CREON

Bătrâni mormântul vostru e deschis.
Culcați-vă în el.

O FEMEIE

E ca și noi doar o femeie. Nu e târfă.

CREON

Vă 'nchid în case și vă las
Să flămânziți.
Strânseră!.. Hei târfelor voiți
Să cârmuiți cu pântecul fecund bărbații.
În patul vostru fiți nerușinate,
Nu înaintea regelui aici.

(revoltă înăbușită crește)

CORUL SĂRACILOR *(cântec încet)*

Pace tuturoră.
Pace la nevoi.
Vine aurora
Timpurilor noi.

CREON

De azi în colo s'a'ndoit tributul.
Lucrați, de vreți s'aveți ce să mâncați.

(o zărește pe Antigona)

Ce stai și te zgâiești?
Luați-o și duceți-o unde-am spus.

ANTIGONA (*stă singură pe scări în fața lui*)

Ucide-mă, ucide-mă mereu!
Curând o să sosiască adevărul
Să nimicească aspra ta putere.

CREON

Duceți-o, ca să n'o mai văd.
O ucid!
Voiu alunga-o, după-acele umbre
Ce se bocesc în funduri de prăpăstii.

ANTIGONA

Puterea ta și lumea ta sunt moarte.
Din adâncimea stânței ți-am lovit poporul.
Acuma e poporul meu.
Aceașta sclăvia cea din urmă.
Noi nu ne îngrozim de ea!

CREON

Duceți-o vie în mormânt!
Acel ce-i va aduce hrană
Va împărți cu dânsa soarta.
Tre zile au să treacă
Apoi va roade pietre.
Apucați-o!

(*tăcere*)

ANTIGONA

Nu mă apucă nimeni? Oameni —
Eu v'am înmuiat inima.
Vreau să flămânzesc pentru voi. Vreau să
sânger pentru voi.

516.541

Aşa se face binele. Cred eu.
Torentele pornesc. A'nvins iubirea.
Dumnezeu e milostiv.
Ce nu vă mai mişcaţi odată!?

CREON (*urlând*)

Cine mi s'opune la poruncă?
Nu vă mişcaţi odată?

CREON

(*nimeni nu se mişcă*)

(*trage biciul, îl avântă şi întinde braţele cu el*)

CALAREŢI

(*Semnalul de trompete după scenă. Războinici
călări pătrund din toate părţile în arenă şi
călăresc prin poporul care ţipă. Un comandant
sare până la trepte, o înhaţă pe Antigona, o
aruncă pe cal şi goneşte cu ea prin mijloc. Pă-
rul ei atârână la pământ. Ţipete de moarte.
Intunerec*)

ACTUL III

Palatul e întunecat. Lumină de lună. Mormântul în arenă se luminează. Trepte duc jos sub boltă. Oameni înarmați aduc din stânga pe Antigona în lanțuri. Li ieau lanțurile și se îndepărtează. Din ceață se desface Hemon și rămâne în urmă. Antigona, cu spatele întors spre el, stă aproape de mormând.

SCENA I-a

HEMON. ANTIGONA

HEMON

Antigona!

ANTIGONA

Tu, Hemon?

HEMON

Da, eu sunt.

ANTIGONA

Lumina te trădează la spioni.

Nu mă urma!

HEMON

Te urăsc.

ANTIGONA (*se întoarce*)

HEMON

Prea mult atârni cu sufletul de-un mort.

ANTIGONA

Suntem acuma la mormântul meu,
Eu tot nu's lămurită,
Cum poate-un om să mă urască.

HEMON

Te țineam în brațe.
Și ești doar o femeie!
Vreau să pun să biciuiască femeile
Și eu să fiu învingător în lupte.
Regi să mă salute.
Pe spada mea lucește bărbăție.

ANTIGONA

Ce știi tu despre mine!
Ești tu acela, Hemon, glas străin
Pe care nu-l aude inima-mi.

HEMON

Iubește numai mortul.
Vreau să trăesc pentru mărirea mea.
Femeile-s pentru iubit.

ANTIGONA

Ce e iubirea!

HEMON

Iubirea-i glorie.

ANTIGONA

E ajutor pentru cei slabi și luptă pentru lume...

Iubirea este omenie.

HEMON

Cei mai săraci se'nchină'n fața ta.

Dece nu pot s'o fac și eu?

ANTIGONA

Fiu al regelui: fii om.

Gândește-te când stelele-ți răsar,

Că tu ești fiul unei mame.

HEMON

De ce trebuie să te urăsc?

ANTIGONA (*pășește tăcută un pas spre el*)

HEMON (*tremurând*).

Spune un cuvânt.

ANTIGONA

Inima ta e curată.

(*el cade*)

Vei înțelege fapta mea,

Și numele mi-l vei răsti,

Vei plânge pentru amândoi

Căci sufletu-ți e a lumii oglindă.

(*pune mâinile pe el*)

Încă un timp

Aș vrea să duresz alături de tine,

Să-ți fiu apărare și sclavă să-ți fiu

Și soră durerilor tale.

Tu m'ai condus;

Ti munții libertății mi-ai arătat.

De-acuma pot nădăjdui!
Te iubesc
Și te părăsesc, prietene.

HEMON

Te salvez!

(iese prin stânga)

SCENA II-a

ISMENA *(prin dreapta)*

M'am strecurat printre bărbați.
Dorm. Nici unul nu veghează.
Vino!

ANTIGONA

Unde?
Nici o apă nu va stinge
Flacăra urii.

ISMENA

Salvează-te!

ANTIGONA

Vreau să rămân aici.

ISMENA

Ai făcut destul.

ANTIGONA

Să mai trăiesc,
Ca ucigași să mă ucidă?

ISMENA

Nu vei preface lumea.
Nu vei schimba 'n dreptate nedreptatea.

ANTIGONA

Mai bine decât înțelept, e să fii bun.

ISMENA

Ce vrei să faci?

ANTIGONA

Să merg pân'la sfârșit,
Ca să se facă în sfârșit lumină.
Cât voi trăi să fiu nemuritoare.

(întinde mâinile)

O, simte, că suntem femei.
Tu-mi ești aproape.

(se țin îmbrățișate)

ISMENA

Nu mai sunt bărbați?

ANTIGONA

Departa pe câmpie
S'au dus bărbații toți la căsăpie.

ISMENA

Și cine mai rămâne?

ANTIGONA

Tu și eu.

ISMENA

Ah, doar femei.

ANTIGONA

Femei, supuse și ingenunchiate,
Femei, ucideți sexul vostru slab!
Duceți-vă și vă jertfiți.

ISMENA

Ne lasă Domnul să fim demne?

ANTIGONA

Sunteți prin fapta mea.

ISMENA

Dar fi-vor oare toate?

ANTIGONA

Da, toate, toate —

ISMENA

Luptăm pentru tine.

SCENA III-a

ANTIGONA (*singură*)

Om mort în boltă de mormânt,
 Suflet depărtat, lumină îndoelnică:
 Ce să fac,
 Ca să mă cobor la tine,
 Liberă de bucurii și de dureri?
 Ce să fac ca toți, toți să mă creadă,
 Care jertfă e destul de mare?
 Când tineri primăvara s'or iubi
 Cine îmi va spune: Antigona —
 Tu ne-ai ajutat. Te credem!..
 Sunt atât de slabă 'n fața morții...
 Vorbește din mormânt! Răspunde-mi
 (*Tăcere. Mormântul se întunecă*)

SCENA IV-a

(Palatul se luminează, arena e întunecată)

HEMON. CREON

HEMON

Am auzit ce s'a întâmplat.

HEMON

Ce vrei să știi?

HEMON

Ce-i nedreptatea și ce e dreptatea.

CREON

O mai iubești?

HEMON

Antigona!

HEMON

Nu mai trăește.

HEMON

Ce-a făcut?

CREON

Intreabă poporul meu.

HEMON

Ei spun —

CREON

Ce spun?

HEMON

C'ar fi de partea ei dreptatea.

CREON

Așa se 'nalță din mormânt minciuna.
Da, am călcat-o ca pe-un animal,
Ce mă străpunge pe furiș în spate.
Să faci și tu la fel.

HEMON

Dar o iubesc.

CREON

Muierea!

HEMON

E o femeie.
Sunt învățat să cinstesc femeile.

CREON

Suntem bărbați și nu ne temem de femei.

HEMON

Dă-mi-o pe Antigona,
Chiar de-a păcătuit, eu vreau s'o scap.
O-aduc la tine ca pe cea mai credincioasă.

CREON

Sunt eu tot una cu nelegiuita?

HEMON

Cum nu mă crezi?

CREON

Ea suferă pentru păcatul ei.

HEMON

Antigona va fi soția mea.

CREON

Cu trupu-i m^ort va fi destul vesel.

HEMON

E nevinovată.

CREON

Aceasta am mai auzit-o eu odată.

HEMON

S'o auzi de la toți.

CREON

Cine-i stăpânul??

HEMON

Un rege mare — ucide o femeie.

CREON

Iubirea te înbunește.

HEMON

Ești om?

CREON

Intâiu sunt rege.

Ce, mă ameninți?

HEMON

Păzește-te. (*Iese prin palat*)

SCENA V-a

(Murmure se întetesc)

CREON

(Pășește un pas înainte și se uită în întunec)

Mori, ființă mică

Mori, pentru un scop mare.

Eu stăpânesc. Eu am dreptate.

*(Zgomotele cresc. Furtună)*CREON *(tresare)*

Conducător!

CONDUCĂTOR

Stăpâne?

CREON

Ce zgomot e acesta?

CONDUCĂTOR

Poporul îndârjit e 'n fața

Palatului. Iar Hemon e 'ntre ei.

CREON

Cine?!

CONDUCĂTOR

Fiul tău!

CREON *(aprig)*

Prindeți-l.

CONDUCĂTOR

Bărbații se adună 'n jurul lui.

CREON

S'au strâns toți câinii împotriva mea?

COMANDANTUL

Hemon!

CREON

Ce face?

CONDUCĂTOR

Pornește tumultul.

Ațâță lumea.

CREON

Și mai ce?

CONDUCĂTOR

Mai spune că ești ucigaș.

Ei îl urmează.

CREON

Unde-s soldații?

CONDUCĂTOR

E de temut c'au să se răzvrătească.

CREON

Lașule!

CONDUCĂTOR (*trage armele*)

Cât timp trăesc, stăpâne!

CREON

Afară... Du-te și te bate.

CONDUCĂTOR

Să dau poruncă pentru luptă?

CREON

Să ucizi. Nu.
Dacă ne-or găsi pe amândoi?
Ce-i atunci?

CONDUCĂTOR (pălește)

CREON

Ai putea să sângeri!
Ascultă!
Când brațul îl voiu ridica — așa
Tu să dai foc.

CONDUCĂTOR

Foc?

CREON

Să ardă tot orașul.

CONDUCĂTOR

Au început să fugă.

CREON

Vă curm eu răzvrătirea!
Toți împotriva unuia și unul
Împotriva tuturor.

(Punctul culminant al tumultului. Uragan)

CREON

(Se apleacă înainte în întunec)

Veniți! Veniți! Afară cu bicele!
Elefanți! Vă calc în picioare.
Puterea e a mea.

SCENA VI-a

TIRESIAS (*puternic luminat în public*)

Creon!

CONDUCĂTOR (*se prăvăle*)

Tiresias, profetul.

CREON (*ii arată pumnul*)

Înapoi! Strigoi!

CONDUCĂTOR

Veșnicei guri —

CREON

(*împinge pe conducător peste trepte în întunec*)

Du-te în iad.

TIRESIAS

Creon, ascultă-mă!

Sunt bătrân. Am o sută de ani.

Văd faptele oamenilor.

CREON

Ce-mi turburi drumurile?

TIRESIAS

Apleacă-te în fața

Atotputernicului.

CREON

Eu, rege, să 'ngenunchi în fața ta?

Voiu pune să te te tundă, să te-alunge

Cu capul chel la cârțițe.

TIRESIAS

A lui e răzbunarea.

CREON

Eu o 'mplinesc.

TIRESIAS

Rege!

Vai de tine de vei fi nedrept

Aproape-i ceasul celor osândiți.

Cere iertare!

CREON

Ghiară neagră, tu nu-mi poți strânge gâttelejul.

Încă nu-s zdrobit cu totul.

Stau aici —

Și strig la cele patru vânturi:

Se 'ntâmplă tot ce poruncesc.

TIRESIAS

Mai mare ca cetatea ta e muntele morții.

Uite, se 'nalță sânge.

Sar pe cea din urmă piatră-a stăpânirii tale.

Se clatină sub tine semeția.

'CREON

Mincinosule!

Prostia poporului

Hrănește creerul tău neted.

Plesnește putred în nisip —

La cer nu te va duce nici un înger.

TIRESIAS

Creon, recunoaște-mă!
Nu 'ngrămădi morți peste morți.
Fie-ți milă!

CREON

(*întinde pumnul*)

Așa să-mi ajute cei de sus!
Eu sunt stăpânul.
Când țipetele celor sfâșiați
S'aud, când în incendii pier orașe
Și mamele bocesc:
Eu învărt biciul,
Până când ultimul dușman
Va 'nșepeni pe stâlp,
Și cel din urmă hoț.
Și femeia stricată și vânzătorul de țară —
Până când carul de fer al dreptății
Va trece peste orașul meu.

TIRESIAS

Atuncea cazii, nelegiuitule —
Apăreți voi răstigniților
Voi uciiși, voi morții săraci,
Loviți-l în inimă.

(*Arena se luminează deodată. Grămadă de morți. Însângerați cu rănilor deschise. Femei, bărbați cu cuțite în piept. Nebuni rag. Membre sfâșiate. Copiii se împiedică printre cadavre.*)

STRIGĂT

Creon!

CREON (*tipă*)

Ah!

(*Urlet de animal. Mișcare într'acolo.*)

CREON (*bâlbâie printre dinți*)

Nu vă cunosc.

UN NEBUN

Nu ne cunoști? Nu ne cunoști? Ho-ho!

CREON

(*Ișt acopere tresărind fața cu mâinele*)
Teamă! Fugi!

UN OLOG

Piciorul meu!

UN RĂNIT (*văitându-se*)

O!

O FEMEIE UȘOARA

Vino în pat!

UN MURIBUND (*oftând*)

Apă!

COPII (*caută printre morți*)

Tată! Tată!

TOȚI

Ucigaș!

CREON (*cade în genunchi, urlă*)

Sunt vinovat!

Mă căiesc!

(*Arena se întunecă*)

VOCEA LUI TIRESIAS

Rege al Tebei!
A lui e puterea!

SCENA VII-a

CREON (*iși revine*)

Ce-a fost aceasta? Vrajă?
Cuțit în trup? Dar ce țipă copiii
Printre cadavre?

(*Se uită la mâinile sale*)

Mâini pătate de sânge!
Rupeți-vă, petece de carne.

(*mușcă mâinile*)

Să se facă întunerec!

(*se 'ntunecă*)

Regele-a căzut —
Cine oftează?

(*tăcere*)

O, bate mai departe inimă —
Frigul câmpului de luptă,
Groaza morților.

Veniți încoace oameni, paveze de fier!
Nu vine nimeni? Să mă 'năbuș?

(*Aproape întunerec. El stă ca o umbră pe rampă*)

Nu vreau să mor. Căci moartea se târăște.
E întunerec. Vreau să ispășesc.

Miros morții.

Asupra-mi cade răzbunarea.

(Ropot depărtat de darabană. Un singur cântec de fanfară. Aruncă mâinile în sus)

Judecata cea din urmă. Trompetele.

Încă o zi! Încă un ceas.

M'arunc la pământ și mă rog.

Ajută-mă, Doamne.

STRIGĂT *(în dosul scenei)*

Antigona!

CREON

Antigona să trăiască!

*(Vocile și instrumentele cresc sonore. În-
tunerec)*

ACTUL IV

(Mormântul se luminează)

SCENA I-a

ANTIGONA *(stngură)*

Fiindcă am trăit și fruntea
Mi-am ridicat-o către faptele eterne,
Fiindcă mai trăesc și-s mamă:
Toți oamenii îmi sunt copii.
Sunt plăzmită iar. Deci pot să cred.
Am suferit. Viața mea-i frumoasă.

(pune podoabele ei jos lângă mormânt)

Dar oare cum va fi, când chipul meu
Va ncremeni cu cel din urmă strop de sânge.
Doamne!

O lasă-mă lângă sicriul lui
Să mă înalț spre harul tău ceresc.

Am dat o mână de-ajutor.

Acum mi-e fapta toată împlinită.

(Ia o făclă și o aprinde)

Mi-ai dat iubire pentru oameni;
 Inmiitã
 Eu ți-o aduc la tronul tău.
 Acolo sus
 Vãd suferinți în orișice colibã
 Și mã cobor.
 Mã 'ntorc
 Sã caut morții pe pãmânt.
 Oameni! Peste o mie de ani.
 Voiu rãtãci iar printre voi.

*(Se coboarã în bolta mormântului. Intunerec
 desãvârșit. Arde numai facla)*

COR (*departe*)

El v'a ajutat
 Sã vã ridicați din noapte.

SCENA II-a

*(Mormânt și arenã se lumineazã. Ismena vine
 la mormânt)*

COR (*mai apropiat*)

El o sã v'ajute
 Sã vã înãlțați din groapã.

SCENA III-a

(Mișcare. Creon vine cu suita în mijloc)

CREON

Unde-i Antigona? Vreau s'o scap.

VOCI

Prea târziu.

CREON

Cine vorbește aici?

O VOCE

Moartea!!

HEMON

(Se sperie; stă nemișcat)

SCENA IV-a

HEMON

(cu o ceată de tineri)

Antigona! S'apropie libertatea.

(Vine la mormânt și se uită înăuntru)

Cine a făcut aceasta?

(tăcere)

O FEMEIE

Nu-i turbura liniștea!

(Tinerii apleacă săbiile)

HEMON

La o parte!

(Cade pe bolta mormântului. Tăcere)

CREON

(pășește un pas înainte)

CONDUCĂTOR

Loc pentru rege!

HEMON

(Tresare. Il vede pe rege care merge înainté)

Stai, ucigașule! E-al meu mormântu-acesta.

La o parte!

(Vrea să-l lovească dar nu reușește)

CREON

(*fără să se miște*)

HEMON

Mori prin tine însuși. (*Sabia cade la pământ.*)

VOCE

Antigona!

HEMON (*cutremurat*)

Ia păcatul de pe mine!

Mâna cu sabia judecătorului

Putrezește.

(*la facla de pe mormânt*)

Soră!

Tu m'ai ferit de orice vină.

Ura s'a stins.

(*Aruncă facla la picioarele lui Creon. Facla se stinge*)

Mă lepăd și de cinste și de glorie.

Plângi —

Voce mică 'n marea inserării —

(*Se așează pe scări și se înjunghie*)

SCENA V-a

(*Tăcere amenințătoare*)

O VOCE

Fiul tău e mort.

A DOUA VOCE

Du-te la cadavru!

A TRELA VOCE

Rege al cadavrelor!

MULTE VOCI

Ucigaș! Câine sângeros!

UN TANĂR

(din ceata lui Hemon)

Intâiul om al noului pământ
S'a convertit lângă mormântul ei.

O VOCE *(tare)*

Pietre pentru pâine!

ECOU

Pietre. —

MULTE VOCI

Loviți-l cu pietre.

AL DOILEA TANĂR

El pentru ea s'a dus. Și golul morții
Invinețește azi puterea celor vii.

(șuerături ascuțite)

STRIGĂT

Moarte ucigașului!

AL TREILEA TANĂR

Cel rău trăește, iar cei buni muriră.
O, cine poate spune: sunt un om?

O FEMEIE

Creon, vorbește!

A DOUA FEMEIE

De ce nu vorbești?

POPORUL

Vorbește!

CREON (*nemișcat*)

UN OM INARMAT

(ridică sabia împotriva celor cari strigă)

O VOCE

Sânge.

(revoltă)

GRĂMADA

Pe el!

(se repede la războinic)

CONDUCĂTOR

La rege!

(Paza îl înconjură. El stă la mijloc. Râs batjocoritor)

Loviți-l! Ucideți-l!

(Zidul în jurul lui Creon se cltină. Semnal în dosul scenei. Lumină de foc)

O VOCE

Foc!

(Toți se întorc și privesc înmărmuriți. O parte aleargă.)

MULTE VOCI

Foc!

(Lumină mai mare de foc)

STRIGĂT

Ajutor!

MULTE VOCI

Ard — casele — copiii —

(Se reped la ieșiri)

POPORUL

Scăpați-vă!

*(Nori de fum. Pârâituri. Rămâne numai ceata
în jurul lui Creon)*

CONDUCĂTOR

(pășește în cerc, la Creon)

Flăcările lovesc.

Ele nu ating pe nici un rege.

CREON

*(Încămenit, se întoarce să plece. Cercul în
jurul lui se mișcă. Se uită înapoi.)*

Luați și mortul!

*(Învăluiesc cadavrul într'o pânză neagră și-l
duc cu ei. Toți iese. Lumină de foc. Intunerec.)*

WILLIAMS

WILLIAMS

WILLIAMS

WILLIAMS

WILLIAMS

WILLIAMS

WILLIAMS

ACTUL V

Palatul e luminat. Arena e întunecată. Scările sunt luminate. Pe poartă intră Eurydice. cu suita.)

SCENA I.

Eurydice. Camerista.

INTAIA CAMERISTĂ

Flăcările uriaşului incendiu
Au prefăcut oraşul în dărâmături.

EURYDICE

Unde-i Creon?

A DOUA CAMERISTĂ

Regină, soţul tău,
S'a dus înspre mormânt.

EURYDICE

Să-l cheme cineva la mine.
Vreau sălile cetăţii să deschid
Să aibă adăpost cei fără casă.

(o femeie iese)

INTAIA CAMERISTĂ *(se uită afară.)*

Pădurile sânt toate 'n flăcări.
 In spre Apus sboară scânteii.
 Fumegă aburii cenușii.
 Turnurile se topesc de jar.

(o cădere înăbușită. Tipete.)

A DOUA CAMERISTĂ

Se dărâmă coperișul de la templu.

A TREIA CAMERISTĂ

S'apropie focul.

EURYDICE

Unde-i fiul meu?

(Pauză)

A DOUA CAMERISTĂ

Ei ridică oameni înăbușiți de subt dărâmături.

A TREIA CAMERISTĂ

Subt cenușă mulți s'au prefăcut in cărbune.

EURYDICE

Duceți-vă și ajutați-i în nenorocire.
 Vreau să-l aștept pe Creon.

(toate o părăsesc afară de două femei)

INTAIA CAMERISTĂ

Un strigăt lung de groază urlă 'n flăcări.

CRAINIC *(apare la intrare)*

EURYDICE

Ce este?

CRAINIC

A murit Antigona!!

(O femeie foarte bătrână, strâmbă, un fel de mumie se târăște pe mâni și pe picioare în sus pe scări)

MUMIA

Regina! Regina!

EURYDICE

Cine strigă?

Nepoții mei au fost fripți la foc.

EURYDICE

Cine ești tu?

MUMIA

Sânt o mumie. Sânt galbenă de tot din pricina fierbințelei.

EURYDICE

Un animal!

(se întoarce cu teamă)

MUMIA

Regină! Aici sânt viermi. Eu mă hrănesc din morminte.

(Se așează pe scări, își înnoadă părul)

Voiu aruncați cu pietre când cerșesc.

EURYDICE

(iea o pernă, coboară treptele un pas și i-o oferă.)

MUMIA

Iți mulțumesc, că pot să mă întind pe moale.
Focul e frumos. Focul e cald.

INTAIA CAMERISTĂ

Un nor de fum!

(tipele)

A DOUA CAMERISTĂ

Flăcările! Sânt aproape de tot —

INTAIA CAMERISTĂ *(se agață de ea)*
Regină, ajută!

(se aude pe trepte un fâșâit)

EURYDICE

Se sfârșește pământul.

(Rampa se umple. Femeile se întorc)

CAMERIISTELE

Nu putem da nici un ajutor.

EURYDICE

Unde e Creon? Unde-i fiul meu?

O VOCE

Nimeni nu l'a văzut.

(tăcere)

EURYDICE

Bieții oameni!

*(Lovitură de vânt și lumină de foc deasupra
cetății)*

CRAINIC (*în dosul scenei*)

A ars Tiresias.

(*șipete*)

INTAIA CAMERISTA

Vântul împrăștie focul.

A DOUA CAMERISTA

Focul se micșorează în câmpie.

(*Lumina se stinge*)

CRAINIC

Cetatea e scăpată.

(*Popor stă lângă trepte*)

O FATĂ (*rătăcește*)

Unde mi-e tatăl?

UN OM BĂTRAN

Casa mea-i cenușă. Pâinea mea a ars. Unde să locuiesc? Ce să mănânc? Am șaptezeci de ani.

UNUL PE JUMĂTATE GOL

Dați-mi o cămașă. Sânt gol. Goliciunea mea!... Mi-e frig.

UNUL ARS (*scânțește*)

Ah! — Ah! —

FATA

Cine l'a văzut pe tatăl meu?

VOCE INABUȘITĂ (*jos*)

Sântem schimonosiți.

O FEMEIE BĂTRANĂ (*rătăcește nebună cu
o oală*)

Sap. — și sap — Ulcele și perle. Cine are
bani? Cine cumpără perle?

(*hodorogeste cu oala*)

O MAMĂ

(*ridică un os omenesc ars*)

Regină! Aici e osul copilului meu. L'am
găsit ars în bucătărie.

VOCI (*murmurând*)

Sântem mai săraci ca guzganii — fără mân-
care — fără gaură.

O VOCE (*ascuțită*)

Aici locuiesc bogații.

EURYDICE

Eu nu-s bogată. Vai de-acea regină
Ce merge prin colibe le sărace,
Dă de pomană, ingenunche și se roagă
Pentru fericirea poporului ei!
Veniți, apropiați-vă! Nu pot
Să reclădesc orașe și morții să-i trezesc.
Eu nu pot
Decât că simt cu voi cât de săracă sunt.

UN OM DIN POPOR

Slabi suntem cu toții. O turmă de oameni
Pătrundem în codri sălbatici și mari
Și ne plângem în fața atotziditorului.
Privește!

*(E adusă o bară acoperită. El smulge învelișul
Pe bară zace un om carbonizat)*

Privește-aici!

Voi ne-ați jefuit, voi ne-ați schingiuit,

Și ne-ați pângărit —

Și noi suntem oameni!

STRIGĂT

Blestem ucigașului!

UN OM DIN POPOR

Nu mai avem nimic pe glia aceasta

În fața tronului celor puternici.

Ne vom târi în văile adânci

Ca să paștem ca vitele iarbă.

Însă acolo, regină,

Nu vă atingeți de viața noastră.

Rămâneți înapoi

Stăpâni ai cetății noastre.

EURYDICE

*(desbracă haina regească și rămâne în haină
simplă și neagră)*

OMUL DIN POPOR

Luăți-vă la poartă bun rămas!

Patrie pierdută; oraș ars.

SCENA II.

*(mișcare pe rampă. Femeile dau înapoi. Ismena
vine încet pe poartă)*

ERYDICE

Ismena! Unde-i Creon?

ISMENA

(dă din cap în semn că nu știe)

ERYDICE

Sărmană!

ISMENA

*(incearcă să vorbească, clatină iar din cap.
Mută, arată cu degetul afară)*

ERYDICE

Ce-i cu ea?

ISMENA

*(arată cu degetul gura. Scoate un sunet ne-
înțeles)*

ERYDICE

Ce spune?

O VOCE

E mută.

ISMENA *(își apasă templele cu mâinile)*

ERYDICE

Anfigona?

ISMENA

(scoate un sunet mic și scâncit)

EURYDICE

Încă nu e destul! Mereu încă!

ISMENA

*(înaintează șovâind spre regină, ia din pieptul
ei un cuțit însângerat și i-l întinde)*

EURYDICE (*tipând*)

Cuțitul lui Hemon! Hemon! Nu mai trăește —

OMUL DIN POPOR

Judecata lui Dumnezeu asupra regilor!

EURYDICE

(*sughițând*)

Hemon, fiul meu!

O FEMEIE

Și fii noștri au murit.

EURYDICE

Hemon!

O FEMEIE BĂTRANĂ

Duceți-vă, alergați!

Locul e putred,

Domnește omorul.

MULTE FEMEI

Soră!

EURYDICE

(*către cameriste*)

S'a stins tot ce e pământesc,

Aprindeți lumânările!

(*Eurydice pleacă; femeile o urmează. Rampa e goală. Poarta se închide. Arena se luminează.*

Popor)

OMUL DIN POPOR

Palate se dărâmă. Puterea-i sfâșiată.

Cine-a fost mare s'afundă 'n abis.

Porțile se 'nchid cu tunet.
 Cel ce-a avut tot, a pierdut tot.
 O slugă în sudoarea mânilor sale
 E mai bogată ca el.
 Urmați-mă! Vreau să vă conduc.
 Vântul se ridică din dărâmături.
 Lumea nouă răsare.

UNUL CU UN SINGUR BRAT

Mâna mi-a fost frântă în războiu. Pot
munci cu cealaltă.

UN ORB

Orbi îmi sânt ochii. Vreau să învăț copiii.

UNUL CU UN SINGUR PICIOR

Picioarul meu e zdrobit. Vreau să cos covoare.

OMUL DIN POPOR

Veniți cu toții!
 Veți lucra și veți trăi.
 Fructe și pâine pentru orișicine.
 A curs sânge.
 Războiul se prăbușește.
 Popoare își întind mâinile.

COR

Ce zăbovești?
 Drumu-i pregătit.
 Picioare, porniți odată înainte

OMUL DIN POPOR

Urcați-mă. Voi morților rămâneți cu bine.
 Cei vii vă salută.

(O parte din popor s'a strâns în jurul lui.
Et merg cu el în mijlocul arenei)

SCENA III-a

(Poarta palatului se deschide. Creon apare cu suita. Războinici duc cadavrul lui Hemon înfășurat în pânză neagră și îl depun pe rampă, aproape de trepte. — Liniște)

CREON

Bărbați din Teba!
Vin pentru judecata celor vinovați.
Greu ne-apasă, mâna lui Dumnezeu.
Un blestemat a dat foc orașului.
El e printre noi. Să iasă.

(nimeni nu se mișcă)

CREON (se întoarce pe jumătate)

Să iasă la iveală. Cine-a dat semnalul?

CONDUCĂTOR

Eu, Stăpâne.

CREON (către popor)

Priviți: omul acesta! —
Ce să se întâmple cu el?

VOCEA

Să fie tras în țeapă de viu!

CREON

Puneți-l în lanțuri (se împlinește porunca)

CONDUCĂTOR (șipă)

Am făcut-o din porunca regelui!

CREON

Taci, tovarăș de omor!

CONDUCĂTOR

Pe locul acesta
A dat poruncă să aprind orașul.

CREON

Am ridicat eu mâna — astfel? (*face semnul*)

CONDUCĂTOR

Viața ta era 'n primejdie.

CREON

Am făcut eu semnul?

CONDUCĂTOR (*cade la pământ*)

Iertare —

CREON

Desfaceți-i lanțurile. Omul
Își urmează fapta de-a ucide ca o vită.
E altfel fapta decât gândul ce-a creat-o!
Nu mă învinuiți pe mine. Ci pe Dumnezeu!
(*Conducătorul se repede și pleacă târând
lanțurile în urma lui*)

CREON

În sufletu-mi
S'a ridicat un gând — că-s vinovat.
Am împlinit puterea regelui.
Mai tare-i libertatea decât legea!
Oricine e stăpân pe oameni
Să recunoască binele și răul,

Dar să nu facă decât tot ce e mai bun.

Am ascultat

Al duhurilor pas nelămurit;

Vorbă alt duh în mine.

Da. Eu sunt vinovat! Porunca mare,

Chiar și greșeala învârte roata lumii

Prin umbră și lumină.

Ispită. Soartă. Datorie. Moarte.

(Se oprește. Grăuada se apropie să asculte)

Fiindcă 'n țara mea am fost eu cel mai tare.

Voiu recunoaște că sunt vinovat.

(Înaintează spre cadavrul fiului)

Aici, în fața ne 'nsemnatei pânze negre

Să doarmă tot ce tronul a clădit.

Aici e mormântul oamenilor —

Amara împlinire: moartea.

CORUL FECIOARELOR

Îți mulțumim!

Se face ziuă.

Pietre înfloresc pe morminte.

CREON

Voi cetelor din adâncime!

Sosit-a ziua când hotarul cade,

Când regele e una cu poporul

Pe tronul dreptății...

De-acum pornesc păcatele să-mi ispășesc

Pornesc departe, în pustiu și 'n codru.

Depart de voi. Noi nu ne mai vedem.

*(Muzică funebră. Se deschid porțile palatului
Ard lumânări. În fund un catafalc pe care
zace întinsă pe-o targă Eurydice. În jurul
lui femeile îngenunchiază)*

VOCE INĂBUȘITĂ

Regina a murit!

CREON *(încremenește cu ochii la targă)*

Trei morți înghiață la inima mea.

Trei morți cu degete de fier

Imi smulg fășii de carne de pe mine.

Acum zac singur pe câmpie.

Făr'ajutor, ca dușmanul cel mort.

(își descinge sabia)

Depun la picioarele bietului fiu

Semnul stăpânirii tale.

Soție moartă pe targă —

Ziua în jurul meu se face pustie.

(înaintează până aproape de trepte)

Și drumul către voi, o frații mei

Nu e departe de mormânt;

Câteva clipe ne despart. Arătătorul

Se mișcă pe necunoscutul ornic.

Odată însă, când morții s'or trezi

Când cei nemuritori s'or rătăci

Prin împărăția lor,

Mă voi reintoarce la stelele mele.

Eu —

Care-am știut multe și multe am făcut,

În bine și în rău: un om.

(Coboară încet treptele din palat în arenă. Grămada se împarte. El trece prin ea spre mormânt, ia inelul de aur din jurul frunții și-l pune pe boltă. Iese prin mijloc. Muzica încetează. Liniște)

SCENA IV.

VOCI

VOCE

Regele a plecat.

A DOUA VOCE

Nu mai avem rege!

A TREIA VOCE

Sântem liberi!

UNUL DIN GRĂMADĂ

Vrem să cucerim cetatea

POPORUL

Aduceți bani! Aduceți vin!

(se îndeasă înainte. Cei din față sunt dați la oparte. Tipete. Câțiva urcă treptele cu pumnii ridicați. Sunt pe rampă. Se opresc în față)
cosciugului)

STRIGĂT (jos)

Înainte!

UN BARBAT

(ridică cadavrul lui Hemon și-l aruncă jos)

Jos prinții!

(Fulger și tunet)

VOCE DIN MORMANT

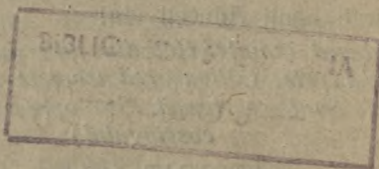
Poporule,
Cazi —
Dumnezeu a judecat.

(Ei se întorc plini de groază. Pumni încleștați cad paralizați. Ei cad, lovind pământul cu capul)

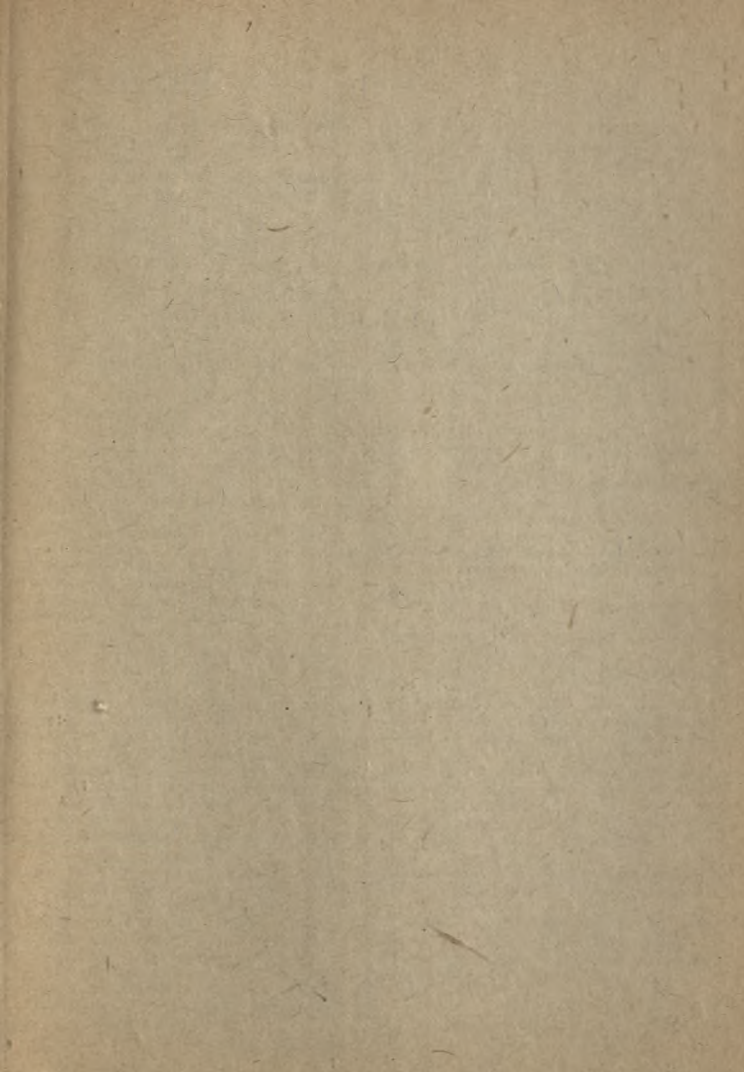
Rugați-vă,
Oameni vinovați...

(Ridică rugători mânilor în sus. — Intunerec)

— SFARȘIT

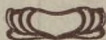
A apărut:

1. — M. Sadoveanu: *Răsboiul Balcanic.*
2. — I. Agârbiceanu: *Diavolul.*
3. — P. I. Jouvé: *Spitalul.*
4. — Gérard de Nerval: *Măna vrăjită.*
5. — Oscar Wilde: *Crima Lordului Arthur Savile*
6. — A. de Herz: *Seful Gării.*
7. — Gleb Uspenski: *Lăcustele.*
8. — Gala Galaction: *Toamne de Odinioară.*
9. — Edgar Poë: *Fantezii humoristice.*
10. — Rémy de Gourmon: *Secretul lui Don Juan.*
11. — Gh. Brăescu: *Nuvele.*
12. — G. Galaction: *Viața lui M. Eminescu*
13. — H. de Balzac: *Adio.*
14. — Albert Samain: *Xanthis sau vitrina sentimentală.*
15. — H. Sanielevici: *La Montmorency.*
16. — Blasco Ibanez: *Imprumutul răposatei.*
17. — Anatole France: *Domnișoara Rozana.*
18. — Anton Bacalbașa: *Din viața mi țară.*
19. — Ștefan Petică: *Poeme.*
20. — Boțena Niemițova: *Zina apelor.*
21. — Ion Dongorozi: *Surpriză.*
22. — Sandu Teleajen: *Poveștile lui Hinu Ion*
23. — Jach London: *Omul cu obrazul încrustat.*
24. — I. Ciocârlan: *Flămânzii.*
25. — Eug. Boureanu: *Lupii.*
26. — J.-H. Rosny: *O Sărutare.*
27. — Al. Ciura: *Homunculus.*
28. — Leon Tolstoi: *Viața mea.*
29. — N. Bazarlia: *Prima turcoaică.*
30. — J. J. urès: *Patru cuvântări.*
31. — Hanns Heins Ewers: *Păiajenul.*
32. — Goethe: *Faust.*
33. — Ioan Petrovici: *umintirile unui băiat de familie*
34. — Thomas Mann: *Tristan.*
35. — Na'aba Negru: *Amazoana.*
36. — Joseph Conrad: *Laguna.*
37. — I. Vinea: *Descântecul.*
38. — Anatole France: *Craînechille.*
39. — Holger Dra-hman: *Povestiri din Danemarca.*
40. — H. Sanielevici: *In tren.*
- Henri de Régner: *Secretul Contesei Barbara.*
42. — I. Agârbiceanu: *Singurătate.*
43. — G. Brandes: *Balzac și Stendhal.*
44. — N. Davidescu: *Crima din strada Noptii.*
45. — Guy de Maupassant: *Livada de măstini.*
46. — Septimiu Popa: *Sărutul cel mai dulce.*
47. — J. H. Fabre: *Din minunile instinctului la insecte.*
48. — W. A. Holman: *O mireasă*
49. — D. N. Teodorescu: *Radeș.*
50. — Lazăr C. Laza-evici: *Werther.*
51. — Adrian Pascu: *Domnul Șef.*
- 52—53 — George Bernard Schaw: *Pro-festunea D-nei Warren.*
- 54—55 — V. Purișkevici: *Cum am ucis pe Rasputin.*
56. — Octave Mibreau: *Nebuna.*
57. — Voltaire: *Plăpămarul chiar și Taurul alb.*
58. — George Mihail Zamfirescu: *Gazda cu ochii umezi.*
59. — Anatole France: *Către timpuri mai bune.*
60. — Heinrich Mann: *Nevinovata.*
61. — I. Neagu-Negulescu: *Clacă și robie.*
62. — George-Duhamel: *Odaia ceasornicului.*
63. — Jens-Peter Jacobsen: *O impușcătură în ceață.*
64. — Șalom Alechem: *Un șateci și șase...*
65. — Luigi Pirandello: *Livretul Roșu.*
66. — H. Sanielevici: *Familia Lowlon.*
- 67—68 — Leonid Andreev: *Viața Părintelui Vasile Liveișchi.*
69. — I. Petrovici: *Văzute și trăite.*
70. — Guillaume Apollinare: *Drumețul din Praga.*
71. — Vsevelod Garșin: *Floarea Roșie.*
72. — N. Bazarlia: *In tinerețe sau la bă rănete.*
73. — I-rael Zangwill: *O lună de miere.*
74. — Rabindranath Tagore: *Patima iubirii.*
- 75—76 — Carl Ciapek: *R. U. R.*
77. — Th. Dostoievski: *Crocodilul.*
78. — Tomas Hardy: *Micile ironii ale vieții.*

SUB TIPAR:

30. — Octave Mirbeau: Un om
sensibil.

5

Editura „Adeverul” S. A. — București: Sărindar, 9—11

